

Iskolásnak lenni Kolumbiában (II. rész)

2007. augusztus 15.

Megkaptam a második periódus bizonyítványát. Elég jól sikerült, a legjobb értékelést matematikából, a leggyengébbet naturáles-ből írták. Amikor az ofő átadta a bizonyítványt a szüleimnek, anyu mondta neki, hogy szerinte keveset mozognak a gyerekek az iskolában és ezért rosszkodnak az órán, ezért nem bírnak az energiájukkal, nincs mi levezesse. (Még egy felnőtt sem bírna ülni 3 órahosszát szünet nélkül...) Elsütötte neki az őseberes sztorit, vagyis hogy az 15 km-t gyalogolt egy nap, és hogy ma is ezt igényelné a szervezetünk - legalább valamilyen mértékben... erre ő egy "de mi emberek vagyunk"-kal... lerázta. Aztán legnagyobb csodálkozásomra a következő nap angol órán mi történt? Az ofő megtornáztatott bennünket, és aki rossz volt, azt még külön is... Ezek után profesor Wilson nagyot nőtt a szememben, ő lett a kedvenc tanárom...

2007. szeptember 16.

Kolumbiában egyes iskolákban a gyerekek túl sok időt vannak ott. Nem ritka, ahol reggel fél 7-től délután 4-ig.... és még csak nincs is benne a napközi... (Én szerencsére csak 1-ig vagyok:) A nagynéném azt mondta, hogy azért, mert amíg pl. Magyarországon a gyerekek már otthon is nevelést kapnak, itt sok családban nem, és sőt, még a szülőket is neveni, tanítani kell... Így pótolják...

Megint felröppent néhány adat a fiatalok, mitöbb, gyermekkorú anyaságról. 2006-ban 545 újszülöttet anyakönyveztek Bogotában, akiknek az anyukája 10 és 14 év közötti!

Sajnos itt annyira álszemérmesek az emberek, hogy képtelenek szexuális témákról beszélgetni otthon a gyerekekkel. Látva néhány bukásra álló osztálytársamat, az a benyomásom, hogy a szüleik még azt sem tudják, hogy magában a tanulásban hogyan segítsenek nekik, nemhogy ilyen kényes témában. Samuel anyukája például mikrobiológus, okos, kedves anyuka, mégsem segít a fiának és nem is talál ki semmi iskolán kívüli elfoglaltságot neki. Samuel cserébe annyit rosszkodik az órán, amennyit csak bír, így nem múlik el nap, hogy beírást ne kapjon, miközben meg egyre csak hízik, hiszen minden adandó alkalommal csak eszik és eszik és eszik...Gondolom otthon is...

Megkaptam a harmadik periódus bizonyítványát is. Ez elég rövid időszak volt, ráadásul már mindjárt itt az évvége. Anyu mesélte, hogy a szülői értekezleten voltak olyan szülők, akik kifejezték, hogy örülnek, ha az iskolában üvöltöznek a gyerekükre, mert ez számukra a "fegyelem" tanítása... Hát rám aztán ne üvöltözzenek!...

2007. november 3.

Az iskolánk egy méhkaéhoz hasonlított a halloween előtti napokban. Az iskolavezetés mindent megtett, hogy elterelje a figyelmünket a halloween-ozásról. Egész október hónapot kinevezték a Biblia hónapjának, 31.-ét, pedig a Biblia napjának és mint ünneppon, ezen a napon nem volt tanítás. Előző napon mindannyian ajándékot kaptunk: egy kis, feliratozott neylon zacsbiban egy képes könyvecskét, és egy nyalókát. A zacskóra félre nem érthető módon rá volt nyomtatva, hogy okt 31 a biblia napja és hogy „NO MORE HALLOWEEN”!, vagyis Nincs több halloween! Pontokba szedve a zacskóra rá volt nyomtatva „milyen veszélyeket rejt a Halloween gyerekeinkre”. És hogy mi is ez a „rettegett” halloween? Ezen az estén a gyerekek jelmezbe öltöznek, becsöngetnek a szomszédokhoz, versikét mondanak és cukorkát kapnak... Kicsit olyan ez, mint nálunk a

húsvéti locsolkodás... Én nem mentem senkihez verselni, kinőttem már ebből, viszont a portán minden gyerek (én is:) édességet kapott...

2007. november 30.

A közelgő ballagás örömeire november elején kirándulni mentünk Ruitoque-ra, egy klubba. Rajtunk kívül a 9-edikesek voltak még ott, nekik az alapoktatás megszerzésére való tekintettel járt az extra kirándulás... Volt ott 4 medence, focipálya, étterem és szép környezet. Jó élményekkel tértünk haza, jókat játszottunk, fürödtünk, fociztunk. A zsebpénzemből vettem magamnak hamburgert, csipszet, kólát, fagyit, annak ellenére, hogy anyu jó kis uzsonnáscsomaggal engedett el:) Mindannyian kaptunk ajándékot: egy karórát! Ez nagyon jól jött, mert épp nem volt.

A suli november utolsó hetével ért véget. Ezen a héten megvolt az iskolai karácsonyi est, majd pár nap múlva az évfő. Az iskolai karácsony hivatásos bemozdókkal zajlott, megadva így az „eleganciát”... Számunkra kicsit képmutatásnak tűnt, hiszen nem attól karácsony a karácsony, hogy drága pénzt fizetnek ki hivatásos műsorvezetőknél... Én jobban értékeltem volna, ha valamilyik osztálytársam, vagy tanárom vezeti az estét. Volt néhány osztályprodukció, mi pl. elénekeltük a Jingo bell-t... angolul. A fellépés előtt pár nappal adták ki hogy tanuljuk meg. A szövegét leírtuk, de a dallamában nem voltunk biztosak. Anyuval a youtube-on kerestük meg... A főműsor - amit egy vegyes korosztályból álló csoport adott elő -, üzenete az volt, hogy a katonák cseréljék le a puskájukat virágokra és legyen végre béke...

Az évfő ugyanakkor az egyetemnek az aulájában volt, mint tavaly. Az est különlegessége számunkra az volt, hogy én is „ballagtam”... Itt ugyanis az 5. osztály elvégzése után elballagnak a gyerekek az általánosból. Az est folyamán alig volt, aki nem volt beöltözve talárba:), - az iskola-előkészítősök (prescolar) azért, mert elvégezték a felkészítést és jövőre elsősök lesznek, a 9.-esek, mert megszerezték az alapoktatást, és a 11-esek is beöltöztek volna, ha lett volna ilyen évfő (létszámhiány miatt azonban nem indult, egyébként a 11-esek ezzel az évvel fejezik be a középiskolát és mennek egyetemre, főiskolára, ki hová...) Még az évfő előtt vagy két héttel megvolt a fényképezkedés az iskolában – természetesen talárban, így amikor egyenként kiszólítottak bennünket a színpadra átvenni az oklevelet, akkor egy köteg fényképet is kaptunk (osztálykép, arckép, kiskép, nagykép, naptárkép stb.). Minden osztályból a legjobban tanuló egy nyakláncon lógó érdemérmét kapott. Utánuk engem is kiszólítottak, én egy díszoklevelet kaptam jó tanulmányi munkámért és az erőfeszítéseimért. A szüleim borzasztó büszkék voltak rám, én meg híztam a sok dicsérettől... :).

Az évfő után, másnap kellett bemenni az iskolába a bizonyítványért reggel 6 és 9 között, mindenkinek a saját osztályfőnökéhez. A sorban mi voltunk az utolsók, így maradt idő jó sokat beszélgetni az elővel. A bizonyítványomat és az egész évi munkámat nagyon megdicsérte profesor Wilson, kiemelte, honnan indultam, és hová jutottam. Nagyon elégedett volt velem. Aztán sok más dologról is beszélgettünk, többek között arról is, hogy valószínű jövőre már nem ő lesz az osztályfőnökünk, mert elmegy Amerikába...

Hatodikos lettem!

2008. február 4.-én megkezdődött az új tanév. Hatodikos lettem - de immár középiskolás(!), ugyanabban az intézményben, ahová eddig is jártam. Az iskola teljes változáson ment át, új az igazgatónő, a tanári karnak a fele kicserélődött, az osztálylétszámunk 11-ről 24-re nőtt(!), profesora Diana lett az ofőnk, félórával korábban kezdődik a tanítás, azaz 6.20-kor, és az első és egyetlen szünetre csak 10 óraker engednek ki bennünket... Kolumbiában nagy a népvándorlás mind a tanulók, mind a tanárok tekintetében, így ezen rajtunk kívül itt senki nem rőkönnyödött meg. Az állami iskolákban a tanárokat az önkormányzat alkalmazza, így amikor csak szükségeltetik, a tanárokat úgy helyezik át egyik iskolából a másikba, mint nálunk, Magyarországon a katonatiszteket - egyik városból a másikba... Ami még szintén nehéz itt, hogy a tanároknak csak éves munkaszerződése van, és minden tanév végén megy az idegrágás, vajon kap-e új szerződést... A mi iskolánk magániskola, de a stabilitás, amint látható, ott sem jellemző. Itt is évente újítják meg a megállapodást a tanárokkal, de ami még rosszabb, hogy sok esetben nincs is írásbeli szerződésük, és akkor a bérjárulékot sem fizeti utánuk senki...

Azok az osztálytársaim, akik valamelyik tantárgyból megbuktak, a nyári szünet végén (január utolsó napjaiban) tehettek javító vizsgát. Akinek továbbra sem sikerült, annak nem kell évet ismételnie, hanem az itteni szabályok értelmében kap egy év haladékot és közben tanulhat a soronkövetkező évfolyamon. Aztán évvégén újra vizsgáznia kell, és ha esetleg nem sikerül, csak akkor kell évet ismételnie. Emögött az áll, hogy ne érje igazságtalanság azt, aki egy, esetleg két tantárgyból nem tudott megfelelni s emiatt ne veszítse el az egész évet.

Az én iskolám gazdasági specializációjú, így könyvelést is tanulok... A testnevelés ismét az utolsó a sorban, így éppen hogy van heti egy alkalommal és az egyetlen férfi tanár tartja (aki melleleg zenetanár)... Szerencsére továbbra is járok fociedzésre, így ez engem nagyon hátrányosan nem érinti.

Az idén is csak 3 tankönyvünk van, matek, angol, spanyol. Az összes többi órán diktál a tanár és azt kell megtanulni. Nekem hiányzik a tankönyv, annál is inkább, mivel van úgy, hogy valamit rosszul hallok, rosszul írok le, és akkor otthon hárman sem tudjuk megfejteni, mi akart az lenni... Itt ugyanis a v-t b-nek ejtik és néha még megcifrázom némi saját verzióval...

Az iskolánkban ilyen az értékelési rendszert:

- 97-100 % Excelente (kitűnő)
- 85- 96 % Sobresaliente (jeles-jó)
- 70- 84 % Acceptable (elfogadható/jó-közepes)
- 40- 69 % Insuficiente (elégséges)
- 1- 39 % Deficiente (elégtelen)

Vasquez Fernando és Vass Éva